

имамъ, боли да ю немамъ. *ib.* 378. Едно руво две-те правать, Въ еденъ ковчекъ го клавасть, И пакъ две-те си велеть. *ib.* 406. Вака велееки, Ето ж достигна Сестра ѣ Божана. *ib.* 427. И денеска велѣтъ, стоятъ каменообразни баба-та и кози-те на Шаръ планина. *М. р.* 524. И кога некой сѣ (или некога) изводенить, сѣ велить: „сѣ (или го) направихъ „ой люле!“ *М. р.* 524. Велѣ сполай скажу спасибо: „Што га имашъ мома там снага?“—„Имамъ га немамъ га лядо, за църната зема.“—„Църната земя моме сполай не ти велц, Дай га на мене моме, сполай да ти речи“. *В.* 210.

Венгера* (*ср. benguerè, s. p. Chanson pour endormir les enfants*): Ето това е българска сѣдѣнка или български соарета и венгери, конхъ сж' Европейци изтънчили съ разкошности и развращенства. *Пк.* 90.

Венетика назв. вымышл. рѣки (*venèdik, 1. Venise (ville). 2. République de Venise*): „Аль сѣ мислишь да сѣ женишь?“—„Сумъ смислило, сумъ свършило, Туку ми е на далеку, Преку река Венетика“. *М.* 578.

Вѣнецъ с. м. Вѣнчецъ ум. 1) вѣнецъ: Янка си потъна, вѣнецъ-ат ѣ плувна. Янка му говори: много здравѣ, вѣнче, на майка ми носи. *Д.* 57, 33—35. И сѣ промѣни отъ снаха руво, И си та кладе венецъ на глава (*девойка Яна*). *М.* 15 б). Раскопахъ, мале, втори гробъ, Ископахъ, мале, невяста, Още ѣ венци на глава. *М.* 93. Да скоиме кърсти и икони Да скоиме отъ бѣли карагрошъ, Венци да 'и злато позлатиме. *ib.* 222. И не гледай дрехи, ако мома има, Обещи и венци, пити рѣкаве. *ib.* 328. Вило моме зеленъ венецъ, Полъ го вило полгодина, Цѣлъ го вило за година. *ib.* 537. Лозенъ венецъ навитканъ со цървена коприва и цвекъ. *М. р.* 515. По нимъ 'спте роднини целуваеъ вангелиѣ-то, после венци-те отъ младенци-те, и сѣ напиваеъ отъ исто-то вино. *М. р.* 516, А на бжклиѣ-тѣ прѣвръжѣтъ единъ ягльѣ, колачъ-тъ и едно вѣнче. *Ч.* 23. Граждани-тѣ ще посрѣщатъ френски-тѣ войски не съ оружїа и топове, нѣ съ цвѣти и венци. *Л. Д.* 1871 *р.* 220. Да преглѣдамы настоящїй вѣкъ на какъвъ предметъ полага обожаемыйтъ си вѣнецъ. *ib.* 1872 *р.* 157. Тя направила си отъ козеви вѣжя венецъ (*ср. сл. поворка*). *ib.* 1874 *р.* 142. Была бы міру златъ вѣнецъ (*Бѣмарїа*), да имаше ученѣе. *ib.* *р.* 180. 2) четверегъ свадебной недѣли: Свадба по села почва въ четвъртъкъ, и той день ся казва „вѣнецъ“ или „кравай“. *Пк.* 107. (*Ср. подъ сл. ладувамъ*). 3) Вѣнецъ на главина-та *называется* внѣшняя сторона колесной втулки, въ которую вбиты спицы: А онова мѣста главини, дѣ сж' набити крѣ-